

Lagrådsremiss

Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden och några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 5 mars 2020

Magdalena Andersson

Martina Löfstrand
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag till delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. Förslagen innebär att Skatterättsnämnden genom särskilda beslut ska få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked. På motsvarande vis föreslås att Forskarskattenämnden genom särskilda beslut ska få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Övriga förslag föranleds i huvudsak av att OECD:s Forum on Harmful Tax Practices vid utvärdering har konstaterat att Sverige inte fullt ut lever upp till standarden för informationsutbyte i fråga om motverkande av skadlig skattekonkurrens. Skälet för denna bedömning är att Skatteverket inte alltid har tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna avgöra med vilka stater och jurisdiktioner informationsutbyte ska ske. Det lämnas därför förslag som innebär att ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor respektive om godkännande för tonnagebeskattnings ska innehålla de ytterligare uppgifter som Skatteverket behöver för att Sverige fullt ut ska kunna leva upp till den internationella minimistandarden. Vidare föreslås att Skatteverket ska få förelägga sökanden att lämna sådana uppgifter som trots detta inte lämnas i ansökan.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 september 2020.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden.....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	8
3	Ärendet och dess beredning	10
4	Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden	11
4.1	Arbetet vid nämnderna och det gemensamma kansliet	11
4.1.1	Skatterättsnämnden	11
4.1.2	Forskarskattenämnden.....	11
4.1.3	Det gemensamma kansliet.....	12
4.2	En delegationsmöjlighet för Skatterättsnämnden	12
4.3	En delegationsmöjlighet för Forskarskattenämnden	14
5	Motverkande av skadlig skattekonkurrens.....	15
5.1	Bakgrund.....	15
5.2	Fler uppgifter i ansökan om förhandsbesked i skattefrågor.....	17
5.3	Fler uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning.....	24
5.4	Prissättningsbesked vid internationella transaktioner och Skatteverkets svar på externa frågor.....	29
5.5	Skatteverkets behandling av ytterligare personuppgifter.....	30
5.6	Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift.....	32
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	36
6.1	Delegationsbestämmelser.....	36
6.2	Fler uppgifter i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor och om godkännande för tonnagebeskattning.....	36
6.3	Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift.....	37
7	Konsekvensanalys.....	38
7.1	Delegationsbestämmelser.....	38
7.2	Motverkande av skadlig skattekonkurrens	38
8	Författningskommentar.....	41
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.....	41
8.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden.....	43

8.3	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	44
Bilaga 1	Lagförslag i promemorian Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden	47
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna – Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden	49
Bilaga 3	Lagförslag i promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	50
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna – Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	53
Bilaga 5	Lagförslag i promemorian Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	54
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna – Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	55

1 Beslut

- Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till
1. lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor,
 2. lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden,
 3. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 3 a och 7 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Skatterättsnämnden är *beslutför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Skatterättsnämnden är *beslutsför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutsför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

3 a §

Skatterättsnämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

7 a §

I en ansökan om förhandsbesked som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket alltid lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

– sökanden,
– sökandens moderföretag,
– moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör, och
– andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Första stycket gäller bara i fråga om ansökningar om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. närstående mellanliggande företag, när

a) utländska närstående parter genomför betalningar, direkt eller indirekt, via ett mellanliggande företag i Sverige, eller

b) en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till ett mellanliggande företag i Sverige har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2020.

2. Äldre föreskrifter om vilka uppgifter som en ansökan om förhandsbesked ska innehålla gäller fortfarande för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Forskarskattenämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2020.

2.3 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 37 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 13 a kap. 8 a §, 37 kap. 12 §
och 44 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a kap.

8 a §

I en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska en sökande som inte är en fysisk person alltid lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

*– sökanden,
– sökandens moderföretag,
– moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör, och
– andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och*

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Första stycket gäller bara när sökanden kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet med utländska närstående parter eller transaktioner som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter.

37 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att

- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
 - medverka personligen (3 §), och
 - lämna uppgift (4–11 §§).
- lämna uppgift (4–12 §§).

12 §

Skatteverket får förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § eller enligt 7 a § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

44 kap.

3 a §

Ett föreläggande enligt 37 kap. 12 § får inte förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbeskedet i skattefrågor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2020.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

3 Ärendet och dess beredning

Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden har i en promemoria som kom in till Finansdepartementet den 27 december 2017 (Fi2018/00011/S3) lämnat förslag till delegationsbestämmelser för de båda nämnderna. Förslagen innebär i huvudsak att respektive nämnd ska få delegera avgörandet av sådana ärenden som inte enligt lag ankommer på nämnden att avgöra till nämndens ordförande, vice ordförande eller någon som tjänstgör vid nämndernas gemensamma kansli.

Mot denna bakgrund har en promemoria med förslag till delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden tagits fram inom Finansdepartementet (delegationspromemorian). Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissvaren finns tillgängliga i ärendet (Fi2020/00078/S3).

OECD och G20 har genomfört ett projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS). Projektet delades upp i 15 olika områden (s.k. åtgärder). Åtgärd 5 handlar om att mer verkningsfullt motverka skadlig skattekonkurrens. Den innefattar bl.a. en minimistandard för tvingande spontant informationsutbyte avseende vissa s.k. förhandsbesked (tax rulings). Under 2017 utvärderades de deltagande staternas och jurisdiktionernas genomförande av standarden genom en s.k. peer review. Det konstaterades då att det av de svenska beskeden eller underlaget för dessa inte alltid framgår till vilka andra stater och jurisdiktioner som upplysningar om beskeden ska lämnas. Skatteverket har även uppmärksammat att det i vissa fall saknas möjlighet att inhämta utländska skatteregistreringsnummer för sökanden, sökandens moderföretag, moderföretaget för den grupp av personer som sökanden tillhör och andra företag som berörs, i de fall dessa är utländska.

Inom Finansdepartementet har promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet (informationsutbytespromemorian) tagits fram med förslag till de justeringar som behöver göras i fråga om informationsutbyte enligt BEPS åtgärd 5. Promemorians lagförslag i relevanta delar finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i ärendet (Fi2019/00511/S3). Förslaget i promemorian som rör identifiering av rapporteringspliktiga finansiella konton behandlas i propositionen Nya anståndsregler i vissa gränsöverskridande situationer samt ändring av reglerna om periodiseringsfonder och ersättningsfonder vid utflyttning (prop. 2019/20:20, bet. 2019/20:SkU10, rskr. 2019/20:71).

Inom Finansdepartementet har även promemorian Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet (den kompletterande informationsutbytespromemorian) tagits fram med ett kompletterande förslag till de som lämnades i den ovan nämnda promemorian. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga i ärendet (Fi2019/02086/S3).

4 Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden

4.1 Arbetet vid nämnderna och det gemensamma kansliet

4.1.1 Skatterättsnämnden

Enligt 1 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, förkortad FHBL, lämnar Skatterättsnämnden förhandsbesked i vissa skattefrågor efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. Förhandsbeskedsinstitutets två huvudfunktioner är dels att ge sökanden besked om skatteeffekterna av en planerad transaktion där svaret inte direkt framgår av lag eller praxis, dels att bidra till rättsutvecklingen på skatteområdet (se 5 § FHBL).

Av 2 § FHBL framgår följande. Skatterättsnämnden består av högst fjorton ledamöter och högst tio ersättare. Ledamöter och ersättare förordnas av regeringen för högst fyra år i taget. Skatterättsnämnden sammanträder på två avdelningar, en för direkt skatt och en för indirekt skatt. Regeringen bestämmer ledamöternas och ersättarnas fördelning på avdelningarna och utser bland ledamöterna en ordförande och en vice ordförande på varje avdelning.

I 3 § FHBL anges bl.a. följande. Skatterättsnämnden är beslutsför när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutsför med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Enligt uppgift sammanträder avdelningen för direkt skatt normalt tio gånger per år och avdelningen för indirekt skatt i regel sex gånger per år.

Av 12 § FHBL framgår bl.a. att en ansökan ska avvisas om Skatterättsnämnden med hänsyn till ansökans innehåll finner att förhandsbesked inte bör lämnas. Detsamma gäller om ansökan har kommit in för sent.

Enligt 16 § FHBL är ett förhandsbesked som har fått laga kraft normalt sett bindande för Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol i förhållande till den enskilde som beskedet angår, om denne yrkar det. I 22 § FHBL anges bl.a. att ett förhandsbesked får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen utan krav på prövningstillstånd.

Ytterligare bestämmelser om ärendehantering m.m. finns i förordningen (2007:785) med instruktion för Skatterättsnämnden (se avsnitt 4.1.3).

4.1.2 Forskarskattenämnden

Av 11 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, framgår att utländska medborgare som arbetar tillfälligt i Sverige kan beviljas skattelättnader under förutsättning att de uppfyller vissa villkor. Skattelättnaderna omfattar experter, forskare och andra nyckelpersoner. Även arbets-

tagare som varje månad får en ersättning för arbetet i Sverige över en viss nivå kan få skattelättnader. I de fallen spelar arbetets karaktär ingen roll.

Frågan om förutsättningarna för skattelättnader för utländska experter m.fl. är uppfyllda prövas enligt 11 kap. 23 a § IL av Forskarskattenämnden. Förfarandet regleras i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden. Nämnden består enligt 2 § denna lag av sex ledamöter med fem personliga ersättare, som samtliga förordnas av regeringen för högst fyra år i taget. Regeringen utser vidare en ordförande och en vice ordförande samt en ersättare för vice ordföranden. Dessa tre ledamöter ska ha särskild insikt i skattefrågor.

Av 4 § lagen om Forskarskattenämnden framgår att nämnden är beslutsför när ordföranden och minst tre andra ledamöter är närvarande vid sammanträdet. Nämnden är dock beslutsför med tre ledamöter, bland dem ordföranden, om samtliga är ense om beslutet. Vid beslut som gäller skattelättnader för sådana arbetstagare som har en månatlig ersättning över en viss nivå är nämnden beslutsför med ordföranden eller vice ordföranden ensam (se prop. 2011/12:1 s. 245).

Forskarskattenämnden sammanträder enligt uppgift sju gånger om året.

Enligt 9 § lagen om Forskarskattenämnden får nämndens beslut överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Fler bestämmelser om ärendenas handläggning m.m. finns i förordningen (2007:786) med instruktion för Forskarskattenämnden (se avsnitt 4.1.3).

4.1.3 Det gemensamma kansliet

Enligt 20 § förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket ska det inom Skatteverket finnas ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden (se även 3 § förordningen med instruktion för Skatterättsnämnden och 3 § förordningen med instruktion för Forskarskattenämnden). Kansliet leds av en kanslichef och består i övrigt av en registrator och ett antal föredragande. Enligt uppgift är samtliga domstolsjurister eller jurister med skattebakgrund.

I 4 § första stycket förordningen med instruktion för Skatterättsnämnden anges att ärenden om förhandsbesked avgörs efter beredning och föredragning av personal vid kansliet. En liknande bestämmelse finns i 4 § förordningen med instruktion för Forskarskattenämnden, enligt vilken ärenden som prövas av Forskarskattenämnden avgörs efter beredning och föredragning av personal vid kansliet.

4.2 En delegationsmöjlighet för Skatterättsnämnden

<p>Regeringens förslag: Skatterättsnämnden ska genom särskilda beslut få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.</p>
--

Delegationspromemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: I myndighetsförordningen (2007:515) finns bestämmelser som gäller för förvaltningsmyndigheter under regeringen. Enligt 4 § myndighetsförordningen ska myndighetens ledning bl.a. besluta en arbetsordning och i den besluta de närmare föreskrifter som behövs om myndighetens organisation, delegeringen av beslutanderätt inom myndigheten, handläggningen av ärenden och formerna i övrigt för verksamheten. När det gäller nämndmyndigheter anges i 5 § 2 samma förordning att andra ärenden än de som avses i 4 § får avgöras av den som ledningen bestämmer. Skatterättsnämnden undantas enligt 6 § förordningen med instruktion för Skatterättsnämnden från ett flertal bestämmelser i myndighetsförordningen, däribland nu nämnda 4 och 5 §§.

Av 3 § andra stycket FHBL framgår att en ordförande eller en vice ordförande ensam får fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked (se avsnitt 4.1.1). Ordföranden och vice ordföranden kan dock av olika skäl komma att vara frånvarande samtidigt, t.ex. vid sjukdom. Möjligheten att med kort varsel sammankalla en beslutsför nämnd vid ett sådant tillfälle är begränsad, bl.a. eftersom en ledamot i regel har en ordinarie befattning som han eller hon inte utan vidare kan frigöra sig från för att fullgöra uppdraget i nämnden.

Det förhållandet att det saknas möjlighet att delegera beslutanderätt i ärenden som inte avser lämnande av förhandsbesked eller avvisning av en ansökan om sådant besked kan innebära svårigheter för myndigheten att uppfylla de krav som finns i andra regelverk. Som exempel kan nämnas att myndigheten kan ha svårigheter att uppfylla kravet i 2 kap. tryckfrihetsförordningen om att skyndsamt pröva en begäran om att få ta del av en allmän handling och bestämmelserna i förvaltningslagen (2017:900) om myndigheters tillgänglighet för allmänheten och kravet på att skyndsamt överlämna ett överklagande.

Med hänsyn till det ovan nämnda och för att öka förutsättningarna för en effektivare ärendehandläggning bör Skatterättsnämnden ges möjlighet att besluta om delegation i vissa fall. Ett sådant beslut om delegation ska fattas av nämnden med den beslutsförhet som framgår av nu gällande 3 § första stycket FHBL.

Den möjlighet till delegation som föreslås bör inte avse beslut att lämna förhandsbesked eller att avvisa en ansökan om sådant besked (jfr 3 § andra stycket FHBL). Dessa beslut ska även i fortsättningen fattas av nämnden med den beslutsförhet som anges i 3 § första stycket FHBL. Det föreslås i stället att möjligheten till delegation ska avse andra beslut än de nu nämnda, som t.ex. beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse (jfr prop. 1990/91:89 s. 39).

Det föreslås att möjligheten till delegation ska omfatta bl.a. ordföranden och vice ordföranden. Detta innebär att det ges förutsättningar att behålla den beslutsordning som gäller i dag, förutsatt att det fattas beslut om delegation för dessa funktioner (se 3 § andra stycket FHBL och avsnitt 4.1.1). Det föreslås även att den nuvarande bestämmelsen om beslutsförhet i 3 § andra stycket FHBL tas bort, i enlighet med Skatterättsnämndens eget förslag och i syfte att undvika överlappande regler.

Det föreslås vidare att delegation ska få ske till någon som tjänstgör vid Skatterättsnämndens kansli. Detta följer i huvudsak av praktiska skäl då kansliet utför handläggande uppgifter för nämnden och fysiskt har hand om nämndens handlingar (se avsnitt 4.1.3). En möjlighet att delegera beslutanderätt till någon som utför handläggande uppgifter åt nämnden får också anses överensstämja med vad som gäller för ett antal andra nämndmyndigheter, se t.ex. 6 § förordningen (2007:833) med instruktion för Statens tjänstepensions- och grupplivnämnd och 8 § förordningen (2010:1054) med instruktion för Patentombuds-nämnden.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 3 § FHBL och att en ny paragraf, 3 a §, införs i samma lag.

4.3 En delegationsmöjlighet för Forskarskattenämnden

Regeringens förslag: Forskarskattenämnden ska genom särskilda beslut få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Delegationspromemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: I likhet med Skatterättsnämnden undantas Forskarskattenämnden från de bestämmelser i myndighetsförordningen som rör bl.a. beslut om arbetsordning och delegation (se 5 § förordningen med instruktion för Forskarskattenämnden och avsnitt 4.2). För Forskarskattenämnden innebär dagens regler att samtliga ärenden måste avgöras av en fullsuttet nämnd, utom de beslut som gäller skattelättnader för sådana arbetstagare som har en månatlig ersättning över en viss nivå (se avsnitt 4.1.2).

Med nuvarande beslutsordning och sammanträdesfrekvens är det inte säkert att Forskarskattenämnden kan leva upp till de krav som finns i andra regelverk (se exempel i avsnitt 4.2). Möjligheten att med kort varsel sammankalla en beslutsför nämnd är begränsad, särskilt i semestertider. Vidare har en ledamot i Forskarskattenämnden, i likhet med vad som gäller för en ledamot i Skatterättsnämnden, i regel en ordinarie befattning som han eller hon inte utan vidare kan frigöra sig från.

Mot denna bakgrund och för att öka förutsättningarna för en effektivare ärendehandläggning även i Forskarskattenämnden föreslås att nämnden ska ges möjlighet att besluta om delegation i vissa fall. Ett sådant delegationsbeslut ska fattas av nämnden med den beslutsförhet som gäller enligt 4 § första stycket lagen om Forskarskattenämnden (se avsnitt 4.1.2).

Möjligheten till delegation bör inte avse beslut som innebär en prövning av om förutsättningar för skattelättnader finns eller att en ansökan om skattelättnader avvisas (jfr 3 § andra stycket FHBL). Dessa beslut ska även

i fortsättningen fattas av nämnden med den beslutsförhet som anges i 4 § lagen om Forskarskattenämnden. I likhet med vad som föreslås gälla för Skatterättsnämnden bör möjligheten till delegation avse andra beslut än sådana som ligger inom nämndens kärnverksamhet, t.ex. beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse.

Det föreslås att möjligheten till delegation ska omfatta ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid Forskarskattenämndens kansli. Att ordföranden och vice ordföranden föreslås omfattas innebär en ordning som liknar den som gäller redan i dag för Skatterättsnämnden och som föreslås gälla framöver (se avsnitt 4.1.1 och 4.2). Vidare kan det i detta sammanhang åter nämnas att Forskarskattenämnden är beslutsför med endast ordföranden eller vice ordföranden även i vissa beslut som gäller skattelättnader (se avsnitt 4.1.2). Det bedöms rimligt att ordföranden och vice ordföranden också ska kunna fatta beslut som inte avser skattelättnader och som är av mer administrativ art. Att delegation föreslås kunna ske även till någon som tjänstgör vid kansliet följer av samma skäl som de som anförs ovan avseende Skatterättsnämnden (se avsnitt 4.2).

Lagförslag

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 4 a §, införs i lagen om Forskarskattenämnden.

5 Motverkande av skadlig skattekonkurrens

5.1 Bakgrund

OECD och G20 har genomfört ett projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS). Projektet delades upp i 15 olika områden (s.k. åtgärder). Åtgärd 5 handlar om att mer verkningsfullt motverka skadlig skattekonkurrens. En slutrapport avseende åtgärd 5 publicerades i oktober 2015 (OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance, Action 5: 2015 Final Report). Slutrapporten innefattar bl.a. en standard för tvingande spontant informationsutbyte avseende vissa sådana s.k. förhandsbesked (tax rulings) som skulle kunna medföra erodering av skattebasen och flyttning av vinster i ett annat land. Det är fråga om en s.k. minimistandard, vilket innebär att de deltagande länderna politiskt har åtagit sig att genomföra den. För Sveriges del finns det tre olika typer av besked och beslut som kan omfattas av denna minimistandard och som därmed kan bli föremål för informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner. Det är fråga om förhandsbesked från Skatterättsnämnden, Skatteverkets svar på externa frågor och beslut om godkännande för tonnagebeskattning (jfr avsnitt II i kapitel 5 i slutrapporten för BEPS åtgärd 5).

Sedan 2017 utvärderas de deltagande ländernas genomförande av standarden genom s.k. peer review. Utvärderingarna görs inom ramen för arbetet i OECD:s Forum on Harmful Tax Practices som ansvarar för arbetet med BEPS åtgärd 5. Vid sådana utvärderingar har det konstaterats att det av de svenska beskeden eller underlaget för dessa inte alltid framgår med vilka andra stater och jurisdiktioner som beskeden ska utbytas. Sverige rekommenderades därför att ändra sina regler och rutiner så att de skattskyldiga åläggs att, inom ramen för processen att få ett besked, lämna den information som Skatteverket behöver för att kunna bedöma till vilka andra stater och jurisdiktioner upplysningarna ska lämnas.

Den rättsliga grunden för det internationella informationsutbyte som avses i slutrapporten för åtgärd 5 kan vara Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (förkortad konventionen), skatteavtal, EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, förkortat DAC, eller en annan rättsakt som innehåller bestämmelser om spontant informationsutbyte. I dessa rättsakter framgår att informationsutbyte ska ske utan föregående begäran med ett annat land i ett antal fall då det första landet har uppgift om omständigheter som kan påverka beskattningen i det andra landet.

I DAC finns även bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked. Dessa bestämmelser togs in genom rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, förkortat DAC 3. Utbytet enligt DAC 3 omfattar i viss utsträckning samma förhandsbesked som ska utbytas enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Vilka uppgifter Skatteverket har tillgång till påverkar därför även informationsutbytet enligt DAC 3. Enligt DAC 3 är Sverige också skyldigt att utbyta upplysningar om prissättningsbesked vid internationella transaktioner (jfr avsnitt 6.1.3 i propositionen Utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, prop. 2016/17:19, bet. 2016/17:SkU10, rskr. 2016/17:87). Även i fråga om sådana besked behöver tillräckliga uppgifter således inhämtas för att ett korrekt utbyte ska kunna ske (se vidare under avsnitt 5.4).

Skatteverket har uppmärksammat att det i vissa fall saknas möjlighet att inhämta utländska skatteregistreringsnummer för sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för den grupp av personer som sökanden tillhör, i de fall dessa är utländska. För att det internationella informationsutbytet ska kunna fungera på ett tillfredställande sätt måste det land som tar emot information från ett annat land kunna identifiera de parter som informationen avser. I många fall är ett namn och en adress otillräckliga för detta ändamål. Att uppgifter lämnas om företagets skatteregistreringsnummer i det andra landet, för Sveriges del normalt organisationsnummer, är därför av avgörande betydelse för att informationsutbytet ska fungera.

5.2 Fler uppgifter i ansökan om förhandsbesked i skattefrågor

Regeringens förslag: I en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket alltid lämna följande uppgifter:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och
- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Detta gäller bara i fråga om ansökningar om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,
2. närstående mellanliggande företag när
 - a) utländska närstående parter genomför betalningar, direkt eller indirekt, via ett mellanliggande företag i Sverige, eller
 - b) en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till ett mellanliggande företag i Sverige har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller
3. en sådan gränsöverskridande transaktion som avses i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorians förslag finns ingen begränsning till ansökningar om förhandsbesked som avser direkta skatter eller avgifter. I promemorian föreslås att uppgifter ska lämnas om identitet på sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör. Vidare anges det inte att uppgiftsskyldigheten endast gäller i de fall då sökanden inte är det allmänna ombudet hos Skatteverket. Det föreslås inte heller någon begränsning av uppgiftsskyldigheten till vissa typer av gränsöverskridande förhandsbesked. I promemorian saknas klagörande om att även identifikationsuppgifterna avseende andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner ska innefatta stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Umeå, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Sjöfartsverket och Transportstyrelsen* har inga invändningar mot eller synpunkter på förslaget. *Lunds universitet* bedömer att förslaget är ändamålsenligt och bör genomföras. *Skatterättsnämnden* avstyrker förslaget att uppdraget att hämta in ytterligare uppgifter läggs på nämnden. Nämnden anför att

Skatteverket är bättre lämpat att hämta in de ytterligare uppgifter som behövs för informationsutbyte och att det bör vara tillräckligt att Skatteverket ges möjlighet att förelägga den som ansökt om förhandsbesked att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för informationsutbytet, utan att det införs någon ytterligare uppgiftsskyldighet i ansökan. Nämnden menar att det rent språkligt kan ifrågasättas om uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist är en uppgift om identitet. Nämnden framhåller vidare att det inte är tydligt vilka förhandsbesked gällande inkomstskatt som ska omfattas av uppgiftslämnandet. Syftet bör exempelvis vara att ytterligare uppgifter bara ska lämnas avseende vissa förhandsbesked som avser inkomstskatt. Det allmänna ombudet hos Skatteverket bör inte heller omfattas av uppgiftsskyldigheten. Skatterättsnämnden påpekar också att om uppgifterna lämnas i ansökan inom ramen för förhandsbeskedsinstitutet och förhandsbeskedet sedan överklagas till Högsta förvaltningsdomstolen är huvudregeln att uppgifterna är offentliga hos domstolen, i stället för den starkare sekretess som gäller hos Skatterättsnämnden. Slutligen anför Skatterättsnämnden att det inte är tydligt vad rättsföljden blir om uppgifter saknas och att uppgiftsskyldigheten, särskilt om tanken är att ett förhandsbesked ska kunna meddelas även om de nu aktuella uppgifterna inte lämnas, bör regleras i annan lagstiftning. *Skatteverket* tillstyrker förslaget men menar att bestämmelserna bör gälla uppgifter om moderföretag i stället för moderbolag. Skatteverket anser även att uppgifterna om identiteten på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör bör innefatta uppgifter om både stat eller jurisdiktion för registrering och för hemvist, i stället för att innefatta antingen stat eller jurisdiktion för registrering eller stat eller jurisdiktion för hemvist. Vidare framför Skatteverket att samma identifikationsuppgifter bör lämnas även för de andra personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner och som uppgifter ska lämnas om. *Sveriges advokatsamfund* har i huvudsak inga invändningar mot förslaget men framhåller att det bör klargöras att sökandens skyldighet att utreda och beskriva sannolika effekter är begränsad till vad som framkommit i samband med arbetet med ansökan. Advokatsamfundet påpekar även att det inte är rimligt att kräva att den sökande ska ha kunskap om relevant lagstiftning i andra stater och jurisdiktioner samt att det bör klargöras att det, när det gäller vilka personer eller andra stater och jurisdiktioner som berörs, är fråga om beskattningskonsekvenser för dem. *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) avstyrker förslaget att de ytterligare uppgifterna ska lämnas även i fall då förhandsbeskedet inte kommer att bli föremål för informationsutbyte och anser att det strider mot proportionalitetsprincipen. *Föreningen Svensk Sjöfart* anser generellt att Sverige bör utbyta den efterfrågade informationen med berörda stater, men menar att det är angeläget att hålla nere den administrativa bördan för svenska företag och myndigheter samt att värna den svenska konkurrenskraften.

Skälen för regeringens förslag

Behovet av ytterligare uppgifter

I 12 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, förkortad lagen om administrativt samarbete, anges de uppgifter som Skatteverket ska utbyta med andra medlemsstater enligt DAC 3 när det gäller bl.a. förhandsbesked från Skatterättsnämnden. De uppgifter som räknas upp där och som innefattar utländskt skatteregistreringsnummer eller är av betydelse för vilka andra länder som berörs av beskedet är följande:

- identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och, när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer tillhör (punkt 1),

- andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet (punkt 7), och

- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater (punkt 8).

Andra stater eller jurisdiktioner berörs enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5 av ett förhandsbesked om förhandsbeskedet avser

1. fast driftställe, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion (se punkt 117 samt punkt 4 i tabell 5.1 i kapitel 5 i slutrapporten),

2. närstående mellanliggande företag, när utländska närstående parter genomför betalningar via ett mellanliggande företag i Sverige (direkt eller indirekt), eller en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till det mellanliggande företaget har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion (se punkt 118 och 119 samt punkt 5 i tabell 5.1 i kapitel 5 i slutrapporten).

När det gäller besked som avser fast driftställe framgår det av punkt 117 i slutrapporten att de besked som avses är sådana som uttryckligen tar ställning till om det finns eller inte finns ett fast driftställe (antingen i eller utanför det land där beskedet lämnas) eller ett besked som avgör hur stor vinst som ska fördelas till ett fast driftställe. När det gäller närstående mellanliggande företag framgår det av punkt 118 i slutrapporten att de besked som avses är sådana som omfattar arrangemang som innefattar gränsöverskridande flöden av tillgångar eller inkomster genom ett företag i det land där beskedet lämnas, när tillgångarna eller inkomsterna, direkt eller indirekt, förs ut till ett annat land.

Därutöver framgår det av 7 a, 7 b och 12 a §§ lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning att upplysningar om ett förhandsbesked ska utbytas om det avser en gränsöverskridande transaktion eller serie av transaktioner, där

1. inte samtliga parter har sin skatterättsliga hemvist i Sverige,

2. någon av parterna har sin skatterättsliga hemvist i mer än en jurisdiktion,

3. en av parterna bedriver näringsverksamhet i en annan jurisdiktion via ett fast driftställe och transaktionen är hänförlig till det fasta driftstället,

4. en person har vidtagit arrangemang rörande näringsverksamhet i en annan jurisdiktion som den personen bedriver via ett fast driftställe, eller

5. transaktionen eller serien av transaktioner har gränsöverskridande verkan.

I 7 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor anges att sökanden i ansökan ska lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked ska kunna lämnas.

Som framgår ovan är de uppgifter som Skatteverket behöver få tillgång till, dels sådana som har betydelse för frågan vilka stater eller jurisdiktioner upplysningar om förhandsbeskedet ska lämnas till, dels sådana som ska lämnas till de andra staterna och jurisdiktionerna. Detta är uppgifter som ofta torde sakna betydelse för prövningen av ansökan om förhandsbesked och som i så fall inte ryms inom de uppgifter som ansökan ska innehålla enligt nuvarande reglering. För att Skatteverket ska kunna utbyta dessa uppgifter med andra stater och jurisdiktioner måste myndigheten få tillgång till uppgifterna. Den nuvarande ordningen bör därför kompletteras för att säkerställa att Skatteverket kan fullgöra informationsutbytet.

Ska de ytterligare uppgifterna lämnas till Skatteverket eller Skatterättsnämnden?

I informationsutbytespromemorian föreslås att den sökande ska lämna fler uppgifter i ansökan till Skatterättsnämnden om förhandsbesked i skattefrågor. *Skatterättsnämnden* anför att Skatteverket är bättre lämpat att hämta in de ytterligare uppgifter som behövs för informationsutbytet avseende förhandsbesked och att bestämmelserna bör tas in i annan lagstiftning än i lagen om förhandsbesked i skattefrågor. *Skatterättsnämnden* anser att det bör räcka att endast införa en möjlighet för Skatteverket att förelägga sökanden att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för informationsutbytet (jfr avsnitt 5.6).

Regeringen bedömer, även med beaktande av det som *Skatterättsnämnden* anför, att det är mest ändamålsenligt och minst betungande för såväl enskilda som för Skatteverket att de nödvändiga uppgifterna för informationsutbytet i första hand ska lämnas redan i ansökan om förhandsbesked. Eftersom det aktuella informationsutbytet avser uppgifter om bl.a. just förhandsbesked i skattefrågor går det inte att komma ifrån att de uppgifter som behövs för informationsutbytet i stor grad överlappar de uppgifter som är nödvändiga för att förhandsbesked ska kunna meddelas. Genom att samtliga uppgifter lämnas redan i ansökan ges sökanden möjlighet att lämna alla uppgifter vid ett och samma tillfälle i stället för att det regelmässigt ska ske vid två eller flera tillfällen och till olika myndigheter i olika format. Därmed minskar även risken för att den sökande kommer att behöva lämna samma uppgifter vid flera tillfällen till olika myndigheter. Eftersom det är fråga om uppgifter som ska lämnas i en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor bedömer regeringen att uppgiftsskyldigheten lämpligast bör tas in i lagen om förhandsbesked i skattefrågor.

Som *Skatterättsnämnden* uppmärksammar omfattas uppgifter i ett överklagat förhandsbesked av ett svagare sekretesskydd hos Högsta förvaltningsdomstolen än hos *Skatterättsnämnden* (jfr 27 kap. 1 och 6 §§ med 27 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], förkortat OSL).

I den utsträckning *Skatterättsnämnden* behöver de nu aktuella uppgifterna för att pröva ansökan om förhandsbesked ska uppgifterna enligt redan gällande bestämmelser lämnas i ansökan (7 § lagen om

förhandsbesked i skattefrågor). Om Skatterättsnämndens beslut överklagas kommer dessa uppgifter omfattas av ett svagare sekretesskydd hos domstolen än hos Skatterättsnämnden (jfr 27 kap. 1 och 6 §§ med 27 kap. 4 § OSL). Om de uppgifter som lämnas till Skatterättsnämnden enligt nu föreslagna ordning emellertid skulle sakna betydelse i målet kommer dessa uppgifter enligt redan nu gällande ordning omfattas av samma sekretess hos Högsta förvaltningsdomstolen som hos Skatterättsnämnden (27 kap. 4 § sista meningen OSL). De ytterligare uppgifter som här föreslås ska lämnas i ansökan torde i många fall kunna sakna betydelse i målet hos Högsta förvaltningsdomstolen när ett förhandsbesked överklagats.

Det kan i detta sammanhang också noteras att det inte finns några tvångsmedel att använda för att sökanden ska lämna samtliga ytterligare uppgifter till Skatterättsnämnden som Skatteverket behöver för informationsutbytet med andra stater och jurisdiktioner. I stället föreslås nedan att Skatteverket ges möjlighet att förelägga sökanden att lämna dessa uppgifter direkt till Skatteverket, se avsnitt 5.6. Regeringen bedömer därför att det, även med beaktande av vad Skatterättsnämnden anför i fråga om offentlighet och sekretess hos Högsta förvaltningsdomstolen avseende uppgifter i en ansökan om förhandsbesked, att det kommer finnas ett tillräckligt sekretesskydd för de ytterligare uppgifter som ska lämnas enligt förslaget.

Skatterättsnämnden menar vidare att det är oklart vad förslaget innebär när det gäller rättsföljden om alla uppgifter inte kommer in. Regeringen vill framhålla att avsikten med förslaget inte är att göra Skatterättsnämnden ansvarig för att fullständiga och korrekta uppgifter lämnas som vidare behövs för att Sverige ska kunna fullgöra sina åtaganden i fråga om informationsutbyte avseende förhandsbeskeden. Att sådana fullständiga och korrekta ytterligare uppgifter inte lämnas utgör inte ett hinder för Skatterättsnämnden att meddela ett förhandsbesked, så länge nämnden har samtliga uppgifter som behövs för att förhandsbesked ska kunna meddelas. Den omständigheten att ytterligare uppgifter ska lämnas i vissa ansökningar om förhandsbesked innebär inte i sig att dessa uppgifter också ska anses behövas för att förhandsbesked ska kunna meddelas. Med andra ord innebär eventuell avsaknad av de ytterligare uppgifterna inte någon rättsföljd inom ramen för förhandsbeskedsinstitutet.

Vilka ytterligare uppgifter ska lämnas i ansökan om förhandsbesked?

I informationsutbytespromemorian föreslås att en sökande som inte är en fysisk person i en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor ska lämna följande ytterligare uppgifter, i den utsträckning dessa inte redan ska lämnas enligt befintliga regler:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på sökanden, sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör,
- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet, och
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner.

Eftersom uppgifterna vid sidan om utbytet enligt lagen om administrativt samarbete, i enlighet med slutrapporten för BEPS åtgärd 5, även ska kunna användas vid informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner än EU:s medlemsstater tar förslaget sikte på företag i ”andra stater och jurisdiktioner” och inte bara i ”andra medlemsstater” (jfr 12 b § lagen om administrativt samarbete).

Det framgår att en uppgift om identitet även innefattar uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist eller för registrering. Skatterättsnämnden menar att det rent språkligt kan ifrågasättas om uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist är en uppgift om identitet. Regeringen konstaterar att de ytterligare uppgifter som enligt förslaget i denna lagrådsremiss ska inhämtas är sådana som behövs för informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner och det är således i första hand myndigheter i andra stater och jurisdiktioner som ska kunna identifiera företagen. Uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist är därför avgörande. Exempelvis är en uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer, vars hela funktion är att identifiera personen i fråga, inte särskilt värdefull om det inte finns någon uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som har tilldelat personen skatteregistreringsnumret. Enligt regeringens mening är uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist därför i detta sammanhang en del av uppgifterna om identiteten.

Med anledning av det som *Skatteverket* framför om att identifikationsuppgifterna bör innehålla uppgift om både stat eller jurisdiktion för hemvist och stat eller jurisdiktion för registrering, kan det klargöras att det avgörande för om en annan stat eller jurisdiktion berörs av ett förhandsbesked är om de angivna företagen har hemvist i den staten eller jurisdiktionen. Under vissa speciella omständigheter kan det emellertid vara så att ett företag inte har, eller anser sig inte ha, hemvist i skatterättsligt avseende i någon stat eller jurisdiktion. Avsikten är att uppgift, i dessa speciella fall, i stället ska lämnas om stat eller jurisdiktion för registrering. Detta framgår inte tydligt i förslaget. Det bör därför förtydligas att uppgift om stat eller jurisdiktion för registrering ska lämnas om uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist saknas.

Att uppgift ska lämnas om andra personer (med undantag för fysiska personer) som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner innebär naturligtvis att uppgifter ska lämnas om deras identitet. Såsom *Skatteverket* påpekar bör det klargöras att det är fråga om samma identifikationsuppgifter som för sökanden m.fl.

Det kan också förtydligas att uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer bara behöver lämnas om ett sådant nummer finns.

Eftersom moderföretagen kan ha en annan associationsrättslig form än ett bolag, instämmer regeringen i det som *Skatteverket* anför om att begreppet moderföretag bör användas i stället för moderbolag.

Såsom *Skatterättsnämnden* påpekar bör det även klargöras att den nu aktuella uppgiftsskyldigheten inte gäller när sökanden är det allmänna ombudet hos *Skatteverket*.

I fråga om vilka förhandsbesked ska de ytterligare uppgifterna lämnas?

Skatterättsnämnden anför att förslaget är utformat som en generell skyldighet att lämna ytterligare uppgifter i alla ansökningar trots att syftet är att skyldigheten bara ska gälla vissa ansökningar som avser inkomstskatt. Med anledning av detta konstaterar regeringen att BEPS åtgärd 5 och den standard för informationsutbyte som ingår där endast behandlar besked och beslut som avser direkta skatter och avgifter och inte indirekta sådana. Vidare ska lagen om administrativt samarbete i fråga om beskattning inte tillämpas på mervärdesskatt eller tullar eller på punktskatter som omfattas av annan unionslagstiftning om administrativt samarbete än DAC. Kravet på ytterligare uppgifter i en ansökan om förhandsbesked bör därför begränsas till sådana ansökningar som avser direkt skatt. På de områden där förhandsbesked, enligt 1 § lagen om förhandsbesked i skattefrågor, kan lämnas avser följande indirekta skatter:

- punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och
- skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Skatterättsnämnden anser vidare att det inte är tydligt vilka förhandsbesked gällande inkomstskatt som ska omfattas av uppgiftslämnandet. *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) anför att det strider mot proportionalitetsprincipen att de ytterligare uppgifterna ska lämnas även i fall då förhandsbeskedet inte kommer att bli föremål för informationsutbyte. Regeringen konstaterar att syftet med den ytterligare uppgiftsskyldigheten är att ge Skatteverket tillgång till uppgifterna i de fall då uppgifter om förhandsbeskeden ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. Det kan därför anföras att uppgifterna inte behövs om förhandsbeskeden inte omfattas av informationsutbytet och att uppgiftsskyldigheten därför bör begränsas till de fall då uppgifter om förhandsbeskeden ska lämnas till en annan stat eller jurisdiktion. Nackdelen med en sådan ordning är emellertid att det därmed åligger sökanden att bedöma om förhandsbeskedet kommer att omfattas av informationsutbytet, trots att ansvaret för den bedömningen slutligen åligger Skatteverket (se avsnitt 5.6). Om den enskilde avstår från att lämna de ytterligare uppgifterna med hänvisning till att beskedet inte omfattas av informationsutbytet kommer det sannolikt i en del fall innebära att de ytterligare uppgifterna inte lämnas i ansökan trots att Skatteverket bedömer att förhandsbeskedet omfattas av utbytet. Regeringens bedömning är dock att detta bör kunna läkas om Skatteverket, såsom föreslås nedan i avsnitt 5.6, ges möjlighet att förelägga den sökande att lämna de ytterligare uppgifter som Skatteverket kan behöva för informationsutbytet. En fördel med att begränsa den ytterligare uppgiftsskyldigheten till de fall då förhandsbeskedet ska utbytas är att färre sökanden behöver lämna de ytterligare uppgifterna och då endast i de fall då det kan förutses att de ytterligare uppgifterna kan komma att behövas. Skyldigheten att lämna de ytterligare uppgifterna bör mot denna bakgrund begränsas till att avse ansökningar om förhandsbesked som avser

- fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,
- närstående mellanliggande företag, när utländska närstående parter genomför betalningar, direkt eller indirekt, via ett mellanliggande företag

i Sverige, eller en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till det mellanliggande företaget har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

- en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I fråga om begreppet närstående parter kan det konstateras att det framgår av punkt 122 i slutrapporten för BEPS åtgärd 5 från 2015 att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten. Det anges även att det ska bevakas om tröskeln på 25 procent kan behöva ändras.

Sveriges advokatsamfunds synpunkter avser omfattningen av sökandens skyldighet att utreda och beskriva effekter, rimligheten av att ställa krav på kunskap om utländsk lagstiftning och att en stat eller jurisdiktion bör anses beröras av ett besked eller beslut när det har beskattningsekvenser för den staten eller jurisdiktionen. Dessa synpunkter är relevanta i fråga om ansökningar både om förhandsbesked i skattefrågor och om godkännande för tonnagebeskattning. Synpunkterna behandlas därför i ett sammanhang i avsnitt 5.3.

Lagförslag

Förslaget innebär att det tas in en ny paragraf, 7 a §, i lagen om förhandsbesked i skattefrågor.

5.3 Fler uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning

Regeringens förslag: I en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska en sökande som inte är en fysisk person alltid lämna följande uppgifter:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och

- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Detta gäller dock bara när sökanden kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet om godkännande för tonnagebeskattning med utländska närstående parter eller transaktioner som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att uppgifter ska lämnas om identitet på sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör. I promemorian föreslås inte någon begräns-

ning av den ytterligare uppgiftsskyldigheten till fall den skattskyldige kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet om godkännande för tonnagebeskattning med utländska närstående parter eller transaktioner som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter. I promemorian saknas klargörande om att även identifikationsuppgifterna avseende andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner ska innefatta uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist, eller om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) avstyrker förslaget och menar att det strider mot proportionalitetsprincipen att de ytterligare uppgifterna ska lämnas även i fall då beslutet inte kommer att bli föremål för informationsutbyte. *Skatterättsnämnden* anför att det inte är tydligt vad rättsföljden blir om uppgifter saknas. *Skatteverket* menar att bestämmelserna bör gälla uppgifter om moderföretag i stället för moderbolag. Skatteverket framhåller även att uppgifterna om identiteten på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör bör innefatta uppgifter om både stat eller jurisdiktion för registrering och för hemvist, i stället för att innefatta antingen stat eller jurisdiktion för registrering eller stat eller stat eller jurisdiktion för hemvist. Vidare anför Skatteverket att samma identifikationsuppgifter bör lämnas även för de andra personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner och som uppgifter ska lämnas om. *Föreningen Svensk Sjöfart* påpekar att det vid ansökningstillfället inte är möjligt att lämna information utöver vad som då är känt. Föreningen Svensk Sjöfart anför även att ”närstående part” får anses avse parter som sökanden har en direkt relation till, dvs. att sökanden äger eller ägs av den närstående parten, och att detta bör tydliggöras. Föreningen menar slutligen att en del av de ytterligare uppgifterna, t.ex. om moderbolag i ett annat land, bör kunna inhämtas direkt från skattemyndigheten i det andra landet i stället för att sökanden ska åläggas den administrativa bördan att lämna uppgifterna. *Sveriges advokatsamfund* menar att det är viktigt att de föreslagna bestämmelserna tillämpas med försiktighet och anser att det bör klargöras att sökandens skyldighet att utreda och beskriva sannolika effekter är begränsad till vad som framkommit i samband med arbetet med ansökan. Advokatsamfundet påpekar även att det inte är rimligt att kräva att den sökande ska ha kunskap om relevant lagstiftning i andra stater och jurisdiktioner samt att det bör klargöras att det, när det gäller vilka personer eller andra stater och jurisdiktioner som berörs, är fråga om beskattningskonsekvenser för dem.

Skälen för regeringens förslag: Ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning är ett sådant förmånligt skattebeslut i form av en s.k. shipping regime som omfattas av BEPS åtgärd 5. Shipping regimes beskrivs i avsnitt 4 III.F i slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Därmed omfattas beslut om godkännande för tonnagebeskattning av det tvingande spontana informationsutbyte som ska ske enligt slutrapporten.

I 13 a kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, anges att en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att Skatteverket ska kunna bedöma om

förutsättningarna i 2 och 3 §§ är uppfyllda. De förutsättningar som anges i 13 a kap. 2 och 3 §§ är de materiella förutsättningarna för Skatteverket att bevilja en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning.

För att Sverige ska kunna leva upp till minimistandarden i slutrapporten för BEPS åtgärd 5 måste Skatteverket få tillgång till uppgifter som behövs för att bedöma vilka andra stater och jurisdiktioner som uppgifter om beslutet ska lämnas till och till de uppgifter som ska lämnas. Det finns därför även vad gäller ansökan om godkännande för tonnagebeskattning anledning att utöka det antal uppgifter som ska lämnas i ansökan.

I informationsutbytespromemorian föreslås att en sökande som inte är en fysisk person i en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska lämna följande ytterligare uppgifter, i den utsträckning dessa inte redan ska lämnas enligt befintliga regler:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på den sökande, sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som den sökande tillhör,

- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet, och

- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner.

Såsom *Skatteverket* anför och i likhet med den bedömning som görs i fråga om förhandsbesked i skattefrågor bör uppgifterna lämnas om moderföretag i stället för moderbolag (se vidare under avsnitt 5.2). Vidare bör, såsom Skatteverket anför, de identifikationsuppgifter som ska lämnas avseende andra personer som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner vara desamma som ska lämnas avseende sökanden m.fl. (se vidare under avsnitt 5.2). När det gäller det som Skatteverket anför om att uppgift bör lämnas om både stat eller jurisdiktion för hemvist och om stat eller jurisdiktion för registrering hänvisas till vad som anges om motsvarande fråga i avsnitt 5.2.

Bestämmelser bör därför tas in i skatteförfarandelagen om att en sökande som inte är en fysisk person i ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska lämna följande ytterligare uppgifter, i den utsträckning dessa inte redan ska lämnas enligt befintliga regler:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt, om sådant nummer finns, utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör samt för andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och

- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Liksom i fråga om uppgifter som alltid ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor, menar *Skatterättsnämnden* att det är otydligt vad rättsföljden blir om de ytterligare uppgifterna inte lämnas. Regeringen konstaterar, liksom i fråga om ansökningar om förhandsbesked, att den omständigheten att sådana ytterligare uppgifter inte lämnas inte utgör ett hinder för Skatteverket att fatta beslut om godkännande för tonnagebeskattning, så länge Skatteverket har samtliga uppgifter som behövs för att kunna fatta beslutet. Bland annat av den anledningen lämnas

nedan ett förslag om att Skatteverket ska få förelägga sökanden att lämna de ytterligare uppgifter som myndigheten kan behöva för informationsutbytet, se avsnitt 5.6.

Upplysningar om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning ska enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5 utbytas med en annan stat eller jurisdiktion när den som omfattas av beslutet har transaktioner som omfattas av beslutet med utländska närstående parter eller som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter (se punkt 103–106 samt punkt 1 i tabell 5.1, i kapitel 5 i slutrapporten). Skyldigheten att lämna de ytterligare uppgifterna bör, liksom när det gäller ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor, begränsas till att avse ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning när uppgifter om beslutet kan komma att omfattas av informationsutbytet med andra stater och jurisdiktioner. Denna bedömning görs bl.a. mot bakgrund av synpunkter från *Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv* (se vidare under avsnitt 5.2). Detta innebär att uppgiftsskyldigheten endast ska gälla i fråga om ansökningar när den skattskyldige sannolikt kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet med utländska närstående parter eller som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter.

Sveriges advokatsamfund anför att det är viktigt att de föreslagna bestämmelserna tillämpas med försiktighet. Det kan därför påminnas om det som sägs ovan om att det inte får någon direkt rättsföljd för den enskilde om uppgifterna inte lämnas i ansökan.

Advokatsamfundet framför även att det bör klargöras att sökandens skyldighet att utreda och beskriva sannolika effekter är begränsad till vad som framkommit i samband med arbetet med ansökan. Regeringen konstaterar att de ytterligare uppgifter som ska lämnas, som redan nämnts, är sådana som går utöver de som behövs för att ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning ska kunna meddelas (motsvarande gäller även i fråga om förhandsbesked i skattefrågor, se avsnitt 5.2). Dessa ytterligare uppgifter ska dock, såsom *Föreningen Svensk Sjöfart* anför, endast lämnas utifrån de omständigheter som är kända vid tidpunkten för ansökan. Enligt regeringens mening behöver det sistnämnda dock inte anges i lagtexten.

Vidare menar Advokatsamfundet att det inte är rimligt att kräva att den sökande har kunskap om relevant lagstiftning i andra stater och jurisdiktioner. Advokatsamfundet menar också att det bör klargöras att det, när det gäller vilka personer eller andra stater och jurisdiktioner som berörs, är fråga om beskattningskonsekvenser för dem. Med anledning av detta konstaterar regeringen att det är fråga om uppgifter som behövs för att fullgöra förpliktelser i fråga om informationsutbyte på skatteområdet. Informationsutbytet syftar således till att stater och jurisdiktioner ska utbyta upplysningar som är av betydelse för beskattningen. Skyldigheten att utbyta upplysningar är emellertid inte direkt kopplad eller begränsad till situationer då beskattningen i en annan stat eller jurisdiktion faktiskt påverkas av ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor. Skyldigheten att utbyta upplysningar gäller enligt de nu aktuella internationella standarderna i stället när vissa faktiska omständigheter föreligger. Dessa faktiska omständigheter är sådana som typiskt sett innebär att beskattningen i en annan stat eller jurisdiktion kan

påverkas. Det är således inte fråga om att göra rättsliga bedömningar av beskattningskonsekvenser i andra stater och jurisdiktioner. Till skillnad från i informationsutbytespromemorian föreslås i denna lagrådsremiss att bestämmelser ska tas in i lag om att de ytterligare uppgifterna endast behöver lämnas i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbesked i skattefrågor där de faktiska omständigheterna är sådana att uppgifter om beslutet eller beskedet sannolikt kan komma att behöva lämnas till en annan stat eller jurisdiktion, dvs. när den skattskyldige kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet om godkännande för tonnagebeskattning med utländska närstående parter eller som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter. Detta ger även god vägledning för när en annan stat eller jurisdiktion, eller en person i en annan stat eller jurisdiktion, kan anses beröras av förhandsbeskedet.

När det gäller det som Föreningen Svensk Sjöfart anför om begreppet närstående parter kan det konstateras att det framgår av punkt 122 i slutrapporten för BEPS åtgärd att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten. Det anges även att det ska bevakas om tröskeln på 25 procent kan behöva ändras.

Föreningen Svensk Sjöfart menar vidare att en del av uppgifterna i stället bör kunna inhämtas direkt från skattemyndigheterna i andra stater och jurisdiktioner. Regeringen konstaterar dock att slutrapporten för BEPS åtgärd 5 innehåller en minimistandard för informationsutbyte där det på förhand är fastställt vilka uppgifter om beslutet eller beskedet som skattemyndigheten i den stat eller jurisdiktion där beslutet eller beskedet meddelas ska lämna till övriga stater och jurisdiktioner som berörs. Uppgifterna syftar till att den andra staten eller jurisdiktionen ska kunna identifiera företagen och bedöma om beskattningen där påverkas. Det skulle inte vara förenligt med minimistandarden att underlåta att lämna vissa av dessa uppgifter till andra stater eller jurisdiktioner. Standarden innefattar inte heller någon skyldighet för andra stater och jurisdiktioner att lämna delar av de uppgifter som enligt standarden ska lämnas av myndigheterna i den stat eller jurisdiktion där beslutet eller beskedet meddelas.

Lagförslag

Förslaget innebär att det införs en ny paragraf, 13 a kap. 8 a § SFL.

5.4 Prissättningsbesked vid internationella transaktioner och Skatteverkets svar på externa frågor

Regeringens bedömning: Några författningsändringar i fråga om prissättningsbesked vid internationella transaktioner och i fråga om Skatteverkets svar på externa frågor är inte nödvändiga.

Informationsutbytespromemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Skatterättsnämnden* menar att det saknas en närmare analys av behovet av författningsändringar när det gäller Skatteverkets svar på externa frågor.

Skälen för regeringens bedömning: Som nämnts under avsnitt 5.1 är Sverige enligt DAC 3 skyldigt att utbyta upplysningar om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. I 5 § förordningen (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner anges att en ansökan om prissättningsbesked bl.a. ska innehålla uppgifter om namn, postadress och, om sådana nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer eller motsvarande utländska nummer för berörda parter. Uppgift ska även lämnas om vilka stater som omfattas av ansökan. Vidare ska uppgift lämnas om i utlandet meddelade motsvarigheter till prissättningsbesked som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan samt en beskrivning av de berörda parterna och deras organisation och verksamhet. Av dessa uppgifter kan den information om vilka andra stater och jurisdiktioner som berörs av beskedet som Skatteverket behöver för att Sverige ska kunna leva upp till DAC 3 utläsas. Eftersom uppgift ska lämnas om utländska nummer som motsvarar t.ex. organisationsnummer innebär det för företaget att uppgift ska lämnas om utländska skatteregistreringsnummer. Regeringen bedömer därför att det inte finns något behov av författningsändringar när det gäller uppgifter som ska lämnas i en ansökan om prissättningsbesked.

Skatteverkets svar på externa frågor ryms inom Skatteverkets handläggning av ärenden. Skatteverkets handläggning av ärenden regleras i huvudsak i skatteförfarandelagen. Skatteförfarandelagen är en speciallagstiftning i förhållande till förvaltningslagen (2017:900). I de delar som inte regleras i skatteförfarandelagen eller någon annan speciallagstiftning gäller i stället förvaltningslagen för förfarandet hos Skatteverket. Det finns inte några specifika bestämmelser om förfarandet för Skatteverkets svar på externa frågor i lag eller förordning. Skatteverkets svar på externa frågor lämnas i stället inom ramen för Skatteverkets allmänna service-skyldighet enligt 6 § förvaltningslagen. Där anges följande. En myndighet ska se till att kontakterna med enskilda blir smidiga och enkla. Myndigheten ska lämna den enskilde sådan hjälp att han eller hon kan ta till vara sina intressen. Hjälpen ska ges i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet. Den ska ges utan onödigt dröjsmål.

Genom att besvara en extern fråga uppfyller Skatteverket sin service-skyldighet. Svaret lämnas på initiativ av den enskilde. I vissa fall, beroende på vem svaret gäller, svarets innehåll och vilka som berörs av det (jfr avsnitt 5.1), kan det även uppstå en lagstadgad skyldighet för Skatteverket att lämna upplysningar om svaret till andra stater och jurisdiktioner och till Europeiska kommissionen, se t.ex. 12 a § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller artikel 7 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden i kombination med slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Det kan då uppkomma ett behov för Skatteverket att få tillgång till ytterligare uppgifter från den enskilde som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra utbytet av upplysningar. Det rör sig i dessa fall endast om enskilda som inte är fysiska personer och uppgifter som avser den enskilde själv eller närstående företag. Enligt regeringens bedömning bör service-skyldigheten i detta fall inte kunna anses sträcka sig så långt att Skatteverket skulle vara skyldigt att besvara en fråga även om den enskilde underlåter att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna uppfylla de lagstadgade skyldigheter som uppkommer för Skatteverket i och med att frågan besvaras. Skatteverket bör därför inom ramen för förfarandet för att besvara externa frågor kunna ta ställning till vilka uppgifter som behövs och efterfråga dessa från den enskilde innan svaret kan lämnas. Ärendena skiljer sig således från ärenden om godkännande för tonnageskattning och förhandsbesked i skattefrågor, eftersom det i de ärendena inte är något hinder för att meddela ett beslut eller besked att de ytterligare uppgifter som behövs för informationsutbytet inte kommer in (jfr avsnitt 5.2 och 5.3).

Något behov av författningsändringar finns därför enligt regeringens mening inte heller på detta område.

5.5 Skatteverkets behandling av ytterligare personuppgifter

<p>Regeringens bedömning: Den personuppgiftsbehandling som förslagen kan ge upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning och föranleder inte behov av någon ändring i befintligt regelverk om personuppgiftsbehandling.</p>

Informationsutbytespromemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* anför att även om uppgifter om juridiska personer inte i sig omfattas av definitionen av personuppgifter, måste det beaktas om uppgifterna är sådana att en fysisk person indirekt ändå kan identifieras, t.ex. när namnet på en juridisk person härrör från namnet på en fysisk person.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitt 5.2 och 5.3 föreslås att personer som inte är fysiska personer ska lämna vissa ytterligare uppgifter i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor respektive i ansökningar om godkännande för tonnageskattning. När sökandena har lämnat de ytterligare uppgifterna behandlas de av Skatterättsnämnden respektive

Skatteverket. Även de uppgifter som lämnas till Skatterättsnämnden behöver därefter behandlas av Skatteverket i beskattningsdatabasen.

Med anledning av det som *Datainspektionen* anför konstaterar regeringen att de ytterligare uppgifter som kan behöva lämnas innefattar t.ex. identiteten på vissa företag. Dessa uppgifter skulle direkt eller indirekt kunna hänföras till en fysisk person. Det kan därför inte uteslutas att de uppgifter som med anledning av förslagen kommer att behandlas hos Skatterättsnämnden och Skatteverket i vissa fall inkluderar personuppgifter på det sätt som *Datainspektionen* anför.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning, ska tillämpas i medlemsstaterna fr.o.m. den 25 maj 2018. Dataskyddsförordningen är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer. Förordningen, som utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU, tillåter och förutsätter ibland att medlemsstaterna kompletterar förordningen med nationell lagstiftning. Dataskyddsförordningen kompletteras i Sverige av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen) och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen.

Den rättsliga grunden för behandlingen är i första hand att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning på det sätt som anges i artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen. Det kan även vara fråga om en rättslig förpliktelse för Skatterättsnämnden och Skatteverket att behandla personuppgifterna på det sätt som anges i artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden fastställs i lagen om förhandsbesked i skattefrågor och i 13 a kap. skatteförfarandelagen. Det rör sig här inte om sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i dataskyddsförordningen.

Det legitima mål som eftersträvas med att dessa ytterligare personuppgifter lämnas är att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden inom internationellt informationsutbyte på skatteområdet och att de upplysningar som utbyts ska kunna användas på ett administrativt effektivt sätt i det land som tar emot upplysningarna för att kunna fastställa en korrekt beskattning. Enligt regeringens mening får behandlingen anses stå i proportion till det eftersträfvade målet och ett eventuellt integritetsintrång.

I lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser som specifikt reglerar behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas. Enligt den lagen är Skatteverket personuppgiftsansvarigt med avseende på den aktuella behandlingen. Av 1 kap. 4 § 7 den lagen framgår att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av

ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Av 2 kap. 3 § andra stycket samma lag framgår att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Dessa bestämmelser gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (1 kap. 1 § andra stycket). Den ytterligare personuppgiftsbehandlingen syftar i detta fall till att Sverige ska kunna fullgöra åligganden som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (se avsnitt 5.1–5.2). Behandlingen i beskattningsdatabasen är därför tillåten.

Regeringen bedömer sammanfattningsvis att den personuppgiftsbehandling som förslagen kan ge upphov till är förenlig med dataskyddsförordningen och inte föranleder behov av någon ändring i befintligt regelverk om personuppgiftsbehandling.

5.6 Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift

Regeringens förslag: Skatteverket ska få förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor, att lämna de ytterligare uppgifter som skulle ha lämnats i ansökan.

Föreläggandet får inte förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbeskedet i skattefrågor.

Regeringens bedömning: När det gäller ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor behövs det inte någon bestämmelse om att Skatterättsnämnden får uppmana sökanden att lämna de ytterligare uppgifter som Skatteverket kan komma att behöva för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar om förhandsbeskedet till andra stater och jurisdiktioner.

Informationsutbytespromemorian saknar förslag om en möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift. I promemorian föreslås i stället att Skatterättsnämnden ska ges möjlighet att uppmana den sökande att komma in med uppgifter som Skatteverket kan komma att behöva för informationsutbyte.

Remissinstanserna: *Skatterättsnämnden* avstyrker förslaget att uppdraget att hämta in uppgifter med anledning av informationsutbytet läggs på nämnden och menar att Skatteverket är bäst lämpat för detta. Det anges inte i promemorian vad rättsföljden blir om Skatterättsnämnden inte får in uppgifterna. Det är Skatteverket som ytterst har att göra bedömningen vilka förhandsbesked som ska bli föremål för utbytet. Det blir svårt för Skatterättsnämnden att ta ställning till vilka uppgifter som ska lämnas. Den mest effektiva ordningen bör enligt Skatterättsnämndens mening vara att Skatteverket på lämpligt sätt hämtar in de aktuella uppgifterna i en separat ordning. *Skatteverket* tillstyrker förslaget i promemorian.

Den kompletterande informationsutbytespromemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag och bedömning. I promemorian föreslås ingen bestämmelse om att föreläggandet inte får förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar om beslutet eller beskedet till andra stater och jurisdiktioner.

Remissinstanserna: *Sjöfartsverket* välkomnar förslaget. *Skatteverket* tillstyrker att förslaget genomförs. *Föreningen Svensk Sjöfart, Skatterättsnämnden, Näringslivets Skattedelegation* (med instämmande av *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) och *Sveriges advokatsamfund* instämmer i att det är lämpligt att Skatteverket ges möjlighet att inhämta de uppgifter som inte lämnas i ansökan och som behövs för informationsutbyte. Föreningen Svensk Sjöfart ställer sig dock frågande till behovet av att Skatteverket ska kunna förelägga ett företag som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning att inkomma med de uppgifter som myndigheten behöver, särskilt att föreläggandet ska kunna förenas med vite. Näringslivets Skattedelegation m.fl. framför att föreläggandemöjligheten bör begränsas till situationer där det finns skäl att tro att beslutet eller beskedet ska omfattas av informationsutbyte. Vidare anser de, liksom Sveriges advokatsamfund, att ett föreläggande inte bör kunna förenas med vite förrän beslutet eller beskedet har fått laga kraft, eftersom det är först då som det uppstår en skyldighet att utbyta uppgifter om beslutet eller beskedet. Skatterättsnämnden anför att Skatteverket också i fråga om Skatteverkets svar på externa frågor bör få möjlighet att förelägga den enskilde att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för det aktuella informationsutbytet.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Det kan konstateras att den vanligaste lagstiftningsmetoden i de fall Skatteverket behöver få tillgång till på förhand fastställbara uppgifter för att Sverige ska kunna leva upp till sina skyldigheter i fråga om informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner (dvs. vid automatiskt eller, som i detta fall, tvingande spontant utbyte av upplysningar som Skatteverket inte redan har tillgång till) hittills har varit att en uppgiftsskyldighet för enskilda tagits in i 15–35 kap. SFL (se t.ex. 22 a, 22 b och 33 a kap. SFL). Till uppgiftsskyldigheten kopplas det då automatiskt en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som inte fullgjort uppgiftsskyldigheten att fullgöra den (se 37 kap. 2 § SFL).

När det gäller förhandsbesked i skattefrågor och beslut om godkännande för tonnagebeskattning behöver Skatteverket ytterligare uppgifter för att kunna avgöra vilka stater och jurisdiktioner som uppgifter om besked och beslut ska lämnas till. Skatteverket behöver också ytterligare uppgifter för att kunna leva upp till de krav som ställs på innehållet i den information som myndigheten ska lämna till andra stater och jurisdiktioner. Dessa tillkommande uppgifter överlappar de uppgifter som redan ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor och om godkännande för tonnagebeskattning. I avsnitt 5.2 och 5.3 föreslås det därför att även sådana tillkommande uppgifter ska lämnas i ansökningarna.

Mot denna bakgrund och med beaktande av det som *Skatterättsnämnden* anför bedömer regeringen att det inte är ändamålsenligt att ta in en bestämmelse om att Skatterättsnämnden får uppmana sökanden att komma in med de aktuella ytterligare uppgifterna. En bestämmelse bör i stället tas

in i 37 kap. SFL som ger Skatteverket möjlighet att förelägga den som ansökt om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning eller om ett förhandsbesked i skattefrågor att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § SFL eller enligt 7 a § lagen om förhandsbesked i skattefrågor. Därmed blir det, även när det gäller förhandsbesked i skattefrågor, Skatteverkets uppgift att bedöma om uppgifterna kan komma att behövas för att kunna uppfylla de krav som ställs när det gäller informationsutbyte. Om så är fallet kan Skatteverket förelägga sökanden att lämna uppgifterna till myndigheten. Som anges i avsnitt 7.2 bedöms dock antalet fall då det kan komma att bli aktuellt för Skatteverket att förelägga sökanden att lämna ytterligare uppgifter vara mycket begränsat, eftersom antalet beslut och besked där uppgifterna kan komma att behövas torde vara begränsat. Det saknas dessutom skäl att förelägga i de fall uppgifterna, i enlighet med förslagen i avsnitt 5.2 och 5.3, lämnas redan i ansökningarna.

Föreningen Svensk Sjöfart ifrågasätter behovet av en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning att lämna de ytterligare uppgifterna. Eftersom de ytterligare uppgifterna som Skatteverket behöver, som nämnts i avsnitt 5.2 och 5.3, emellertid ofta torde sakna betydelse för den sakliga prövningen av en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor respektive om godkännande för tonnagebeskattning, bör frånvaron av dem inte hindra att sådana besked lämnas eller sådana beslut fattas. Enligt regeringens mening finns det därför ett behov av en möjlighet för Skatteverket att förelägga sökanden att lämna de ytterligare uppgifterna, både i fråga om ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning och ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor. Genom att bestämmelsen om föreläggande tas in i 37 kap. SFL får föreläggandet, med stöd av 44 kap. 2 § SFL, även förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Med hänsyn till det som anförs under avsnitt 5.4 om att Skatteverket inom ramen för förfarandet för att besvara externa frågor bör kunna ta ställning till vilka uppgifter som behövs och efterfråga dessa från den enskilde innan svaret kan lämnas, anser regeringen, i motsats till vad Skatterättsnämnden anför, att det saknas skäl att införa en möjlighet i 37 kap. SFL för Skatteverket att förelägga den enskilde att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för informationsutbyte när det gäller Skatteverkets svar på externa frågor.

Av 12 a § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning följer att Skatteverket ska lämna uppgifter om vissa förhandsbesked i skattefrågor till andra medlemsstater inom tre månader från utgången av det kalenderhalvår då beskedet utfärdats, ändrats eller förnyats. Det anges även att förhandsbesked i skattefrågor anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när det fått laga kraft. Enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5 ska uppgifter om vissa förhandsbesked i skattefrågor och vissa beslut om godkännande för tonnagebeskattning lämnas till andra stater och jurisdiktioner så snart som möjligt men senast inom tre månader från den dag då beslutet eller beskedet blev tillgängligt för Skatteverket. I vissa situationer kan det således finnas begränsat med tid för Skatteverket att inhämta ytterligare uppgifter mellan tidpunkten då ett beslut eller besked får laga kraft och tidpunkten då Skatteverket senast ska lämna uppgifterna. Skatteverket bör

därför kunna välja om de ytterligare uppgifterna ska hämtas in redan medan ärendet om godkännande för tonnagebeskattning eller om förhandsbesked i skattefrågor pågår eller om myndigheten ska vänta till dess att ärendet är avslutat och beslutet eller beskedet har fått laga kraft. Den omständigheten att det i många fall kan vara svårare att hämta in uppgifter efter det att ett ärende är avslutat och fått laga kraft bör kunna mildras av att Skatteverket i de fallen har möjlighet att förena ett föreläggande med vite om det finns skäl att anta att föreläggandet annars inte följs. Flera remissinstanser ifrågasätter att ett föreläggande ska kunna förenas med vite innan det är klarlagt att det finns en skyldighet att lämna upplysningar om beslutet eller beskedet till andra stater eller jurisdiktioner, eftersom det då ännu inte är står klart att uppgifterna som föreläggandet avser behövs. De fall då de ytterligare uppgifterna ska lämnas enligt 13 a kap. 8 a § SFL och 7 a § lagen om förhandsbesked i skattefrågor, och därmed när ett föreläggande får göras, har, såsom *Näringslivets Skattedelegation m.fl.* föreslår, begränsats väsentligt enligt förslagen i denna lagrådsremiss jämfört med informationsutbytespromemorians förslag. Uppgifterna ska i princip bara lämnas när det kan förutses att uppgifter om beslutet eller beskedet kan komma att behöva utbytas. Emellertid kan det finnas fall där det senare visar sig att något informationsutbyte ändå inte ska ske. Detta gäller exempelvis om en ansökan återkallas av sökanden eller av någon annan anledning inte prövas av Skatterättsnämnden eller Skatteverket. I ett sådant fall kommer det inte att finnas något behov av uppgifterna för informationsutbyte. Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att det i en sådan situation framstår som mindre lämpligt att ett föreläggande att lämna uppgifterna har kunnat förenas med vite. Med hänsyn till att de fall där de ytterligare uppgifterna ska lämnas begränsas och med beaktande av att Skatteverket kan ha ont om tid på sig efter att ett beslut eller besked fått laga kraft för att utbyta uppgifterna, är det enligt regeringens mening dock varken nödvändigt eller önskvärt att, såsom *Sveriges advokatsamfund* föreslår, också begränsa möjligheten att förelägga utan vite till fall då det är klarlagt att uppgifter om beskedet och besluten ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner.

Mot denna bakgrund bör en bestämmelse tas in om att föreläggandet inte får förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbeskedet i skattefrågor.

Det kan också uppmärksammas att det av 2 § andra stycket lagen (1985:206) om viten följer att ett föreläggande inte får förenas med vite om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

Lagförslag

Förslagen innebär en ändring i 37 kap. 1 § SFL och att det införs två nya paragrafer, 37 kap. 12 § och 44 kap. 3 a § SFL.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

6.1 Delegationsbestämmelser

Regeringens förslag: Ändringarna som avser delegationsbestämmelser i lagen om förhandsbesked i skattefrågor och i lagen om Forskarskattenämnden ska träda i kraft den 1 september 2020.

Regeringens bedömning: Det behövs inga övergångsbestämmelser.

Delegationspromemorians förslag och bedömning överensstämmer huvudsakligen med regeringens förslag och bedömning. Det föreslås i promemorian att de nya bestämmelserna ska träda i kraft den 1 augusti 2020.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har ingen invändning mot förslaget och bedömningen i promemorian. *Skatterättsnämnden* anför dock att nämnden inte har några ordinarie sammanträden under sommarmånaderna, vilket skulle kunna innebära att beslut som i dag får fattas av ordförande eller vice ordförande inte kan fattas innan nämnden vid ett sammanträde efter ikraftträdandet beslutat om delegation.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: De nya delegationsbestämmelserna i lagen om förhandsbesked i skattefrågor och i lagen om Forskarskattenämnden bör träda i kraft så snart som möjligt. Med hänsyn till bl.a. vad Skatterättsnämnden lyfter fram föreslås det att ändringarna ska träda i kraft den 1 september 2020.

Ändringarna är inte av sådant slag att några övergångsbestämmelser behövs.

6.2 Fler uppgifter i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor och om godkännande för tonnagebeskattning

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om förhandsbesked i skattefrågor och skatteförfarandelagen om vilka uppgifter som ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor och om godkännande för tonnagebeskattning ska träda i kraft den 1 september 2020.

Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås ändringarna träda i kraft den 1 november 2019.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter lämnas som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: De nya bestämmelserna i 7 a § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor och 13 a kap. 8 a § skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, innebär att ytterligare uppgifter ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor och om godkännande för tonnagebeskattning. Ändringarna föranleds av att

OECD:s Forum on Harmful Tax Practices har konstaterat att Skatteverket inte alltid har tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna leva upp till sina skyldigheter när det gäller internationellt informationsutbyte avseende beskeden och besluten. Ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Ändringarna bör därför träda i kraft den 1 september 2020. Äldre föreskrifter bör fortfarande gälla för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

6.3 Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift

Regeringens förslag: Ändringarna i skatteförfarandelagen som avser Skatteverkets möjlighet att förelägga sökanden att lämna uppgifter ska träda i kraft den 1 september 2020.

Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att ändringarna ska träda i kraft den 1 november 2019. I promemorian föreslås att ändringarna ska tillämpas på uppmaningar från Skatterättsnämnden om ytterligare uppgifter som görs efter ikraftträdandet.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) framför att uppmaningar att lämna uppgifter inte bör kunna avse inhämtande av uppgifter som enligt gällande lagstiftning vid tidpunkten för ansökan inte var nödvändiga att lämna.

Den kompletterande informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer inte med regeringens förslag. I promemorian föreslås att ändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2020.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter lämnas som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna har tagits fram mot bakgrund av att OECD:s Forum on Harmful Tax Practices har konstaterat att Skatteverket inte alltid har tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna leva upp till sina skyldigheter när det gäller internationellt informationsutbyte avseende bl.a. beslut om godkännande för tonnagebeskattning och förhandsbesked i skattefrågor. Ändringarna i 37 och 44 kap. skatteförfarandelagen som avser Skatteverkets möjlighet att förelägga sökanden att lämna uppgifter bör träda i kraft så snart som möjligt. Ändringarna bör därför träda i kraft den 1 september 2020.

Som redan nämnts har den vanligaste lagstiftningsmetoden i de fall Skatteverket behöver få tillgång till på förhand fastställbara uppgifter för att kunna leva upp till sina skyldigheter i fråga om informationsutbyte hittills varit att en uppgiftsskyldighet tagits in i skatteförfarandelagen och att det till detta kopplats en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som inte fullgjort uppgiftsskyldigheten att fullgöra den. Eftersom möjligheten att förelägga i de fallen är kopplad till uppgiftsskyldigheten kan Skatteverket inte förelägga någon att lämna uppgifter som inte omfattas av

uppgiftsskyldigheten. Det bedöms inte finnas tillräckliga skäl att frånga den principen i detta fall. Skatteverkets möjlighet att förelägga bör därför vara kopplad till och endast avse de fall då det finns en uppgiftsskyldighet.

Ett föreläggande får utfärdas under handläggningen av ärendet om godkännande för tonnagebeskattning eller om förhandsbesked i skattefrågor, dvs. medan ärendet fortfarande är öppet, eller efter att ärendet avslutats och ett beslut eller besked meddelats. Äldre föreskrifter bör därför fortfarande gälla ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet. Detta motsvarar uppfattningen som *Näringslivets skattedelegations m.fl.* framför om hur övergångsbestämmelsen bör utformas i fråga om den möjlighet för Skatterättsnämnden att uppmana sökanden att komma in med uppgifter som föreslås i informationsutbytespromemorian.

7 Konsekvensanalys

7.1 Delegationsbestämmelser

Genom förslagen skapas möjligheter att besluta om delegation för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden, motsvarande de som finns i dag för ett antal andra nämndmyndigheter. Förslagen ger förutsättningar för ett mer effektivt resursutnyttjande i nämnderna, där arbetet kan koncentreras till kärnverksamheterna. Nämnderna ges även bättre förutsättningar att leva upp till de krav på skyndsamhet som gäller för beslut som rör utlämnande av allmänna handlingar och rättsprövningar, samt de krav som på ett mer övergripande plan gäller för nämndernas tillgänglighet gentemot allmänheten.

Förslagen bedöms inte medföra några ökade kostnader för Skatterättsnämndens och Forskarskattenämndens gemensamma kansli. Vidare bedöms förslagen inte innebära några offentligfinansiella effekter, konsekvenser för företag och enskilda, för myndigheter och domstolar eller för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män. Förslagen bedöms inte heller leda till några fördelningseffekter eller sysselsättnings-effekter eller påverka de integrationspolitiska målen eller miljön.

7.2 Motverkande av skadlig skattekonkurrens

De föreslagna ändringarna i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor och i skatteförfarandelagen (2011:1244) innebär att fler uppgifter ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked och om godkännande för tonnagebeskattning. Vidare får Skatteverket möjlighet att förelägga sökanden att lämna de uppgifter som Skatteverket kan komma att behöva för att kunna fullgöra sina skyldigheter att utbyta upplysningar om sådana beslut och besked. Ett sådant föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Det är dock inte tillåtet att förena föreläggandet med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter

att lämna upplysningar om beslutet eller beskedet till andra stater och jurisdiktioner.

De ytterligare uppgifter som ska lämnas till Skatteverket behövs för att Sverige ska kunna uppfylla sina åtaganden att utbyta upplysningar om de aktuella beskeden och besluten med andra stater och jurisdiktioner, dels enligt rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, förkortat DAC, dels enligt den minimistandard i slutrapporten för åtgärd 5 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS) som Sverige har åtagit sig att tillämpa (se vidare om detta under avsnitt 5.1). Att Sverige inte lever upp till sina internationella åtaganden är inte ett alternativ.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i informationsutbytespromemorian inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

Näringslivets skattedelegation (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) menar att de alternativ som presenteras i informationsutbytespromemorian inte framstår som uttömmande. Regeringen konstaterar att de alternativ som föreslås i informationsutbytespromemorian och den kompletterande informationsutbytespromemorian innebär att de ytterligare uppgifterna ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor och i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. Eftersom det är Skatteverket som har behov av de ytterligare uppgifterna för sin verksamhet bedöms det i denna lagrådsremiss lämpligt att Skatteverket ges möjlighet att förelägga sökanden att lämna de ytterligare uppgifterna i de fall dessa inte lämnas redan i ansökan. Ett annat sätt för Skatteverket att få tillgång till de uppgifter som behövs skulle kunna vara att det inte tas in någon ytterligare uppgiftsskyldighet i ansökningarna, utan att Skatteverket i stället ges möjligheten att i enskilda fall få begära in ytterligare uppgifter av de som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor, antingen i varje enskilt fall eller när det finns skäl att tro att beslutet eller beskedet ska omfattas av informationsutbytet. Alternativet att Skatteverket ges möjlighet att begära in uppgifterna i varje enskilt fall utan någon uppgiftsskyldighet i ansökningarna framstår dock, enligt regeringens mening, som mindre effektivt och mer betungande för sökandena än att uppgifterna, som föreslås i denna lagrådsremiss, i första hand ska lämnas redan när ansökan görs och sökanden ändå måste lämna andra uppgifter (se vidare avsnitt 5.2). Den nu föreslagna lösningen innebär att sökanden kan lämna samtliga nödvändiga uppgifter vid ett och samma tillfälle i stället för att behöva lämna uppgifter vid två eller flera tillfällen och ibland till olika myndigheter. Om sökanden ändå inte lämnar de ytterligare uppgifterna i ansökan kan Skatteverket förelägga sökanden att lämna uppgifterna direkt till Skatteverket. Mot denna bakgrund bedömer regeringen det i lagrådsremissen föreslagna alternativet som mest ändamålsenligt.

Förslagen får vissa effekter för företagen eftersom de åläggs en skyldighet att lämna ytterligare uppgifter i ansökningar om förhandsbesked respektive om godkännande för tonnagebeskattning. Regelrådet efterfrågar en mer utförlig redovisning av de företag som berörs av förslagen och en

uppskattning av tillkommande kostnader för företag än den som ges i informationsutbytespromemorian.

Såsom Regelrådet framför är det uppenbart att det är företag inom sjöfartsbranschen som berörs av förslaget om ytterligare uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. Enligt uppgifter från Skatteverket har sammanlagt 16 företag ansökt om godkännande för tonnagebeskattning sedan reglerna trädde i kraft den 20 oktober 2016. Sex av dessa har emellertid sedan återkallat sina ansökningar. Det har hittills fattats tio beslut om godkännande för tonnagebeskattning. Av dessa har det bedömts att uppgifter om tre av besluten ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. *Föreningen Svensk Sjöfart* har på senare år uppfattat ett visst ökat intresse för svensk tonnagebeskattning. Antalet ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning kan därför enligt föreningen komma att öka framöver. Svensk Sjöfart framhåller även att företagen inom sjöfartssektorn generellt sett i högre grad än inom andra sektorer har verksamhet i flera länder.

När det gäller ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor kan det vara fråga om ett brett spektrum av olika skattefrågor och det är svårt att se att någon särskild bransch kommer att beröras mer än någon annan av förslagen. Enligt uppgifter från Skatterättsnämnden kan antalet ansökningar under 2018 som avsåg direkt skatt och gjordes av andra personer än fysiska personer uppskattas till ca 30. Under 2019 var motsvarande siffra ca 35. Enligt Skatterättsnämnden kan uppskattningsvis mellan 10 och 20 procent av ansökningarna vara sådana där andra stater och jurisdiktioner berörs på ett sådant sätt att de omfattas av förslagen. Med utgångspunkt i dessa uppgifter kan det alltså uppskattas att ca 3–6 ansökningar per år skulle kunna beröras av förslagen.

De ytterligare uppgifter som ska lämnas är i huvudsak uppgifter om sökanden själv eller om företag som är närstående till sökanden. Det torde således vara uppgifter som sökanden har tillgång till. De sammanlagda tillkommande kostnaderna för företag med anledning av förslagen bör mot denna bakgrund, och med beaktande av det fåtal företag och ansökningar som berörs, inte vara stor.

Regelrådet efterfrågar även en redogörelse för förslagets påverkan på konkurrensförhållandena. Förslagen torde inte ha någon direkt påverkan på konkurrensförhållandena mellan företagen. Det informationsutbyte som föranleder förslagen syftar dock bl.a. till att ge olika stater och jurisdiktioner information om beslut och förhandsbesked som skulle kunna medföra konkurrens fördelar i skattehänseende i andra stater och jurisdiktioner. På längre sikt kan informationsutbytet bidra till en minskning av skadlig internationell skattekonkurrens.

För Skatteverket innebär ändringarna att myndigheten får tillgång till uppgifterna på ett tidigt stadium och kan på så sätt leva upp till sina skyldigheter i fråga om informationsutbyte. För det fall att sökanden inte lämnar de ytterligare uppgifterna i ansökan ges Skatteverket möjlighet att förelägga sökanden att lämna dem. I de flesta fall torde uppgifterna dock komma att lämnas redan i ansökan eftersom sökanden då ändå har att lämna de övriga uppgifter som behövs för att pröva ansökan. Det torde därför inte bli i många fall som förelägganden kommer att behövas och Skatteverkets kostnad för detta torde bli begränsad. Det kan finnas ett visst behov av informationsinsatser från Skatteverket för att göra sökandena

medvetna om de ytterligare uppgifter som en ansökan ska innehålla. Förslagen har i övrigt inte några effekter för Skatteverket. Förslagen kan också föranleda ett behov av ytterligare information från Skatterättsnämnden i fråga om vilka uppgifter en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor ska innehålla. Förslagen torde inte innebära någon annan ökad administrativ börda för Skatterättsnämnden. Förslagen har inga effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Eventuella tillkommande kostnader för Skatteverket och Skatterättsnämnden ryms inom befintliga ekonomiska ramar. Förslagen har inte några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna eller andra myndigheter.

Förslagen har inte några offentligfinansiella effekter.

Förslagen föranleds, som redan nämnts, av att Skatteverket behöver få tillgång till ytterligare uppgifter för att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden enligt DAC och enligt minimistandarden i slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Som angetts under avsnitt 5.5 bedöms den behandling av uppgifter som förslagen föranleder vara förenlig med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning). Förslagen överensstämmer även i övrigt med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Förslagen går inte utöver dessa skyldigheter.

Förslagen har inte några effekter för miljön, den ekonomiska jämlikheten, sysselsättningen eller för jämställdheten mellan kvinnor och män.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

3 §

I paragrafen finns bestämmelser om Skatterättsnämndens beslutsföret.

Andra stycket tas bort. Ändringen är föranledd av att en ny paragraf, 3 a §, införs.

Övriga ändringar är redaktionella.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

3 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Skatterättsnämndens möjligheter att besluta om delegation.

I paragrafen anges att Skatterättsnämnden genom särskilda beslut får lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked. Det kan t.ex. röra sig om beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse.

Skatterättsnämndens beslut om delegation ska fattas med den beslutsföret som anges i 3 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

7 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som alltid ska lämnas i en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter när sökanden inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. Andra personer än fysiska personer kan t.ex. vara juridiska personer men även vissa utländska företeelser som varken är fysiska eller juridiska personer, exempelvis vissa trustar. Paragrafen syftar till att täcka in de ytterligare uppgifter, utöver vad som anges i 7 §, som ska lämnas i de aktuella ansökningarna.

I 1 § anges de områden där förhandsbesked kan lämnas. Förhandsbesked som gäller punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244) och skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) avser indirekta skatter. Om en ansökan endast avser sådana frågor behöver de uppgifter som anges i denna paragraf alltså inte lämnas. Övriga områden som anges i 1 § gäller direkta skatter och avgifter.

I *första stycket 1* anges att uppgift även ska lämnas om identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist, eller om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner. Uppgifter om identitet är sådana som typiskt sett särskiljer en person från andra, t.ex. namn, adress och organisationsnummer.

I *första stycket 2* anges att uppgifter ska lämnas om andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet. Med andra stater och jurisdiktioner avses andra stater än Sverige samt jurisdiktioner som inte har status som självständiga stater. Ledning för bedömningen av när andra stater eller jurisdiktioner, eller personer i andra stater och jurisdiktioner, kan beröras av förhandsbeskedet bör hämtas från de fall som räknas upp i andra stycket då ansökan ska innehålla dessa ytterligare uppgifter. Uppgifterna lämnas utifrån de omständigheter som är kända vid tidpunkten för ansökan.

I *andra stycket* anges att uppgiftsskyldigheten enligt första stycket endast gäller i fråga om ansökningar om vissa typer av förhandsbesked. Det rör sig om sådana förhandsbesked där upplysningar om beskedet kan komma att behöva lämnas till andra stater och jurisdiktioner.

I *andra stycket 1* anges att första stycket gäller ansökningar om förhandsbesked som avser fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion. Av punkt 117 i slutrapporten för åtgärd 5 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (eng. Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS) framgår att de besked som avses är sådana som uttryckligen tar ställning till om det finns eller inte finns ett fast driftställe (antingen i eller utanför det land där beskedet lämnas) eller ett besked som avgör hur stor vinst som ska fördelas till ett fast driftställe. I

andra stycket 2 anges att första stycket gäller ansökningar om förhandsbesked som avser närstående mellanliggande företag, när *a)* utländska närstående parter genomför betalningar, direkt eller indirekt, via ett mellanliggande företag i Sverige, eller *b)* en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till ett mellanliggande företag i Sverige har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Av punkt 118 i slutrapporten för åtgärd 5 i BEPS framgår att de besked som avses är sådana som omfattar arrangemang som innefattar gränsöverskridande flöden av tillgångar eller inkomster genom ett företag i det land där beskedet lämnas, när tillgångarna eller inkomsterna, direkt eller indirekt, förs ut till ett annat land. I fråga om närstående parter framgår det av punkt 122 i slutrapporten för åtgärd 5 i BEPS att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten. Med verklig huvudman avses här detsamma som i 1 kap. 3–7 §§ lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän. I *andra stycket 3* anges att första stycket gäller ansökningar om förhandsbesked som avser en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 september 2020.

I *andra punkten* anges att äldre föreskrifter om vilka uppgifter som en ansökan om förhandsbesked ska innehålla fortfarande gäller för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet. Det innebär att ansökningar som kommer in till Skatterättsnämnden före den 1 september 2020 inte behöver innehålla de ytterligare uppgifter som anges i den nya 7 a §.

Övervägandena i avsnitt 6.2.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden

4 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Forskarskattenämndens möjligheter att besluta om delegation.

I paragrafen anges att Forskarskattenämnden genom särskilda beslut får lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader. Det kan t.ex. röra sig om beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse. Med sådana beslut som innefattar en prövning av om förutsättningar för skattelättnader finns avses beslut enligt 11 kap. 23 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Forskarskattenämndens beslut om delegation ska fattas med den beslutsföret som anges i 4 § första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

8.3 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

13 a kap.

8 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som alltid ska lämnas i en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning när sökanden inte är en fysisk person. Andra personer än fysiska personer kan t.ex. vara juridiska personer men även vissa utländska företeelser som varken är fysiska eller juridiska personer, exempelvis vissa trustar. Paragrafen syftar till att täcka in de ytterligare uppgifter, utöver vad som anges i 8 §, som ska lämnas i de aktuella ansökningarna.

I *första stycket 1* anges att uppgift även ska lämnas om identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner. Uppgifter om identitet är sådana som typiskt sett särskiljer en person från andra, t.ex. namn, adress och organisationsnummer.

I *första stycket 2* anges att uppgifter ska lämnas om andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet. Med andra stater och jurisdiktioner avses andra stater än Sverige samt jurisdiktioner som inte har status som självständiga stater. Ledning för bedömningen av när andra stater eller jurisdiktioner, eller personer i andra stater och jurisdiktioner, kan beröras av beslutet bör hämtas från de fall som anges i andra stycket då ansökan ska innehålla dessa ytterligare uppgifter. Uppgifterna lämnas utifrån de omständigheter som är kända vid tidpunkten för ansökan.

I *andra stycket* anges att första stycket endast gäller i fråga om ansökningar när sökanden kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet med utländska närstående parter eller transaktioner som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter. Bedömningen av om ansökan avser ett sådant beslut om godkännande för tonnagebeskattning får göras utifrån de omständigheter som är kända vid tidpunkten för ansökan. I fråga om närstående parter framgår det av punkt 122 i slutrapporten för åtgärd 5 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (eng. Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS) att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

37 kap.

1 §

Paragrafen anger kapitlets innehåll och ändras så att det anges att bestämmelser om föreläggande att lämna uppgift nu även finns i 12 §.

12 §

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket får förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § eller enligt 7 a § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor. I nämnda paragrafer finns bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i ansökningar för att Sverige ska kunna leva upp till sina skyldigheter i fråga om internationellt utbyte av upplysningar om de aktuella besluten och beskedet. Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden innehåller exempelvis bestämmelser om spontant informationsutbyte som kan utgöra grunden i internationell rätt för en skyldighet att utbyta upplysningar om vissa förhandsbesked (eng. tax rulings) som avses i slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Sådana förhandsbesked kan bl.a. vara beslut om godkännande för tonnagebeskattning och förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor. Det kan även finnas andra avtal som kan utgöra grunden i internationell rätt för skyldigheten att utbyta upplysningar om sådana förhandsbesked.

Bestämmelsen innebär att Skatteverket får förelägga den sökande att lämna sådana uppgifter som, trots att det krävs enligt 13 a kap. 8 a § och 7 a § lagen om förhandsbesked i skattefrågor, inte har lämnats i ansökan. Föreläggandet får inte avse uppgifter som redan har lämnats till Skatteverket eller Skatterättsnämnden i ansökan.

Skatteverket kan välja att förelägga sökanden att lämna uppgifterna medan ärendet om godkännande för tonnagebeskattning eller om förhandsbesked i skattefrågor fortfarande pågår eller att vänta till efter att ärendet är avslutat. I 44 kap. 3 a § finns dock en bestämmelse om att föreläggandet inte får förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbeskedet i skattefrågor till andra stater och jurisdiktioner. För detta krävs bl.a. att beslutet eller beskedet har fått laga kraft.

Den som Skatteverket får förelägga är den som är sökande i ärendet. Om ansökan gjorts av ett ombud för sökanden är det alltså inte ombudet utan sökanden som kan få ett föreläggande enligt denna paragraf.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

44 kap.

3 a §

I paragrafen, som är ny, anges att ett föreläggande enligt 37 kap. 12 § inte får förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver

uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbeskedet i skattefrågor. Det innebär att förutsättningarna för att uppgifter om beslutet eller beskedet ska lämnas till andra stater eller jurisdiktioner ska vara uppfyllda. Bestämmelser om detta finns i 12 a–12 c §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Därutöver framgår det av slutrapporten avseende åtgärd 5 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (eng. Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS) när uppgifter om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. En förutsättning för detta är t.ex. att beslutet eller beskedet har fått laga kraft. Att det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna innebär att bedömningen måste göras efter att samtliga omständigheter som utlöser skyldigheten att lämna uppgifter till andra stater och jurisdiktioner är slutliga. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 september 2020.

I *andra punkten* anges att äldre föreskrifter fortfarande gäller för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet. Det innebär att ansökningar som kommer in till Skatteverket före den 1 september 2020 inte behöver innehålla de ytterligare uppgifter som anges i 13 a kap. 8 a §. Vidare innebär det att Skatteverket inte får förelägga en sökande enligt 37 kap. 12 § att lämna de uppgifter som anges i 13 a kap. 8 a § eller i 7 a § lagen om förhandsbesked i skattefrågor, i fråga om ärenden eller beslut om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbesked i skattefrågor där ansökan inkommit före den 1 september 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2 och 6.3.

Lagförslag i promemorian Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Skatterättsnämnden är *beslutför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Skatterättsnämnden är *beslutsfört* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutsfört* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

3 a §

Skatterättsnämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid kansliet att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2020.

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden att det ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

4 a §

Forskarskattenämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid kansliet att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2020.

Förteckning över remissinstanserna – Delegation Bilaga 2 av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden

Efter remiss har yttranden inkommit från Allmänna ombudet hos Skatteverket, Domstolsverket, Forskarskattenämnden, Föreningen Svenskt Näringsliv, Förvaltningsrätten i Stockholm, Kammarrätten i Stockholm, Skatterättsnämnden, Skatteverket och Sveriges advokatsamfund.

Lagförslag i promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 7 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 a §

I en ansökan om förhandsbesked ska en sökande som inte är en fysisk person, i den utsträckning dessa uppgifter inte ska lämnas enligt 7 §, även lämna uppgifter om

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på

– sökanden,

– sökandens moderbolag, och

– moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör,

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet, och

3. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner.

8 §

Skatterättsnämnden får *anmoda* sökanden att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked.

Skatterättsnämnden får *uppmåna* sökanden att inom en viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som

1. nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked, eller

2. anges i 7 a §.

Skatterättsnämnden får i fråga som avses i 1 § första stycket 2 begära varuprov av sökanden.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2019.
 2. Bestämmelserna i den nya 7 a § tillämpas på ansökningar som kommer in till Skatterättsnämnden efter den 31 oktober 2019.
 3. Bestämmelserna i 8 § i den nya lydelsen tillämpas på uppmaningar som görs efter den 31 oktober 2019.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att det i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska införas en ny paragraf, 13 a kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a kap.

8 a §

I en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska en sökande som inte är en fysisk person, i den utsträckning dessa uppgifter inte ska lämnas enligt 8 §, även lämna uppgifter om

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på

– sökanden,

– sökandens moderbolag, och

– moderbolaget för gruppen av personer som den som ansöker tillhör,

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet, och

3. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2019.

2. Lagen tillämpas på ansökningar som kommer in till Skatteverket efter den 31 oktober 2019.

Förteckning över remissinstanserna – Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Efter remiss har yttrande inkommit från Datainspektionen, Företagarna, Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Umeå, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Lunds universitet, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Sjöfartsverket, Skatterättsnämnden, Skatteverket, Svenska Bankföreningen, Svensk Sjöfart, Svenskt Näringsliv, Sveriges Advokatsamfund och Transportstyrelsen. Därutöver har yttrande inkommit från Svenska Bankföreningen.

Riksdagens ombudsmän (JO) och Sjöfartsforum har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att yttra sig.

Lagförslag i promemorian Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) dels att 37 kap. 1 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 37 kap. 12 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att

- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
 - medverka personligen (3 §), och
 - lämna uppgift (4–11 §§).
- lämna uppgift (4–12 §§).

12 §

Skatteverket får förelägga den som ansökt om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning eller om ett förhandsbesked i skattefrågor att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § eller enligt 7 a § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2020.
 2. Lagen tillämpas inte i fråga om ärenden och beslut där ansökan inkommit före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna – Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Efter remiss har yttrande inkommit från Domstolsverket,

Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Umeå, Justitiekanslern, Lunds universitet, Näringslivets skattedelegation, Sjöfartsverket, Skatterättsnämnden, Skatteverket, Svenska Bankföreningen, Svensk Sjöfart, Svenskt Näringsliv, Sveriges Advokatsamfund och Transportstyrelsen. Därutöver har yttrande inkommit från Svenska Bankföreningen.

Företagarna och Regelrådet har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att yttra sig.